

NIEUWSBRIEF december 2016

Beste sponsors en andere betrokkenen,

Via deze nieuwsbrieven houden we u op de hoogte van nieuws en activiteiten van Stichting Elijah Gambia. Bij het uitkomen van deze nieuwsbrief zou elke sponsor in het bezit moeten zijn van een envelop met een nieuwe foto en een kleurplaat / brief van het sponsorkind.

Wij zijn alweer enkele weken terug van ons bezoek aan Gambia. Zoals we in de vorige nieuwsbrief vermeldden was het voor Ab de Raad de eerste keer dat hij meeding. In deze nieuwsbrief leest u daarom iets over zijn belevenissen en de indruk die dat op hem heeft gemaakt.

Maar voordat we Ab aan het woord laten, wil ik u namens het bestuur van Stichting Elijah Gambia een heel goede en gezegende kerst toewensen en een liefdevol 2017!

En mocht u in de kerstvakantie nog gaan ruimen, dan is kleding, schoenen, klein speelgoed, beddengoed, kussens e.d. van harte welkom. Er staat weer een grote partij schoolmeubilair, van de Goejanverwelleschool in Gouda, klaar voor verzending. Deze vullen we graag zo goed mogelijk op met andere goederen.

Er zijn ook een paar specifieke zaken die erg welkom zijn: incontinentie materiaal (maat M en/of XL) en we zijn op zoek naar een matras van 70 bij 180.

Ab in Gambia en Gambia in Ab

Ik heb mijn Gambia vuurdoop gehad. En hoe! Je komt in een totaal andere wereld. Dat is zowel positief; ik had nog nooit tegelijk met een leguaan in het zwembad gezwommen en dit reptiel verbleef ook regelmatig op ons terras, net als aapjes en prachtige vogels. Maar ook negatief: de enorme armoede!

Ik had veel verhalen gehoord, foto's en films gezien, maar als je het zelf ziet, is het toch heel, heel anders. Op het moment dat je de poort van het hotel verlaat, word je geconfronteerd met bedelaars.

Twee mensen met een handicap hebben ons pad gekruist en voor hen proberen we, naast de 75 kids, wat extra's te doen. Mariana heeft nu een veel beter onderkomen en voor Amady 22 jaar, vrolijke jongeman met een verlamd onderlichaam, proberen we incontinentiemateriaal in te zamelen.

Ook gaat Klaas een speciaal bed voor hem in elkaar flansen.

We waren drie zondagen in Gambia en zijn in drie verschillende kerken geweest. Ook dat is een bijzondere ervaring. De ontmoetingen met pastor Dennis en pastor Baba waren hartverwarmend. Na de dienst mochten we bij hen thuis de maaltijd gebruiken. In de eerste dienst werd aan het begin *2 Korintiërs 6:10* gelezen: *'wij zijn arm maar toch maken wij velen rijk'*. Het woord 'arm' krijgt dan ineens een heel andere lading dan in Nederland.

Na enkele dagen kwamen ook Klaas en Leny. Toen kon het werk beginnen...We gingen eerst naar de kleuterschool, die uit drie klassen bestaat. Het enthousiaste zingen van de kids was hartverwarmend. Er was nog maar één toilet in werking, de rest was verwoest door regen en storm. Er waren 5 nieuwe sponsorkids bij wie we op bezoek gingen. Jannie en ik bezochten Derrek. De 'woning' bestond uit één donker hok voor moeder en zoon - zelden elektriciteit - kookgedeelte was elders op de compound en moest met een aantal andere gezinnen gedeeld worden. Het is echt overleven in een mierenhoop. De vader van Derrek was via de Middellandse Zee naar Europa vertrokken. Ze hadden al anderhalf jaar niets van hem gehoord. Omgekomen op de Middellandse Zee? En er zijn veel gebroken gezinnen. Maar het is opvallend hoe vrolijk de kinderen zijn!

Heel bijzonder was het om te zien dat er heel veel andere projecten zijn die vooral door Engelsen en Nederlanders zijn opgezet en worden onderhouden. Er was zelfs een doveschool gerund door katholieken. En er is bijv. het SOS kinderdorp waar 1500 kids opgevangen worden en ook onderwijs krijgen. Dit dorp ligt helaas wel pal naast een stinkende en rokende vuilnisbelt. Heel ongezond.

Op naar de 'King's Kid Academy'. Dat was even geen vakantie, er moest hard gewoegd worden. Klaas timmerde tafels in elkaar en Jannie, Leny en ik stopten vanuit de vele dozen (die per container ons vooruit waren gegaan) in 50 zakken: Handdoek- luxe schrijfboek -balpen -zeep -tandenborstel - tandpasta en bidon. Er heerst een goede discipline op school, maar het blijkt ook moeilijk om leraren te houden, omdat ze vaak 2 banen nodig hebben om rond te komen. De kinderen komen pas echt los als je beetje gek doet. Maar je zou ze allemaal wel mee naar Nederland willen nemen. Leny wordt 'mamma Gambia' genoemd, omdat ze zoveel kinderen helpt.

We hebben tijdens een heuse voetbalwedstrijd op een zandvlakte voetbaltenues (gedoneerd door het voormalige DEK uit Medemblik) kunnen uitdelen. Het was slim georganiseerd. Twee teams speelden tegen elkaar, en wie won, kreeg de shirts.

We hebben ook genoten van de prachtige natuur en de heerlijke temperatuur (34 graden). Muggen zijn gemakkelijker te doden dan in Nederland, ze hebben een Gambiaans tempo. Als iets niet loopt zoals het zou moeten (en dat is vaker dan je denkt) is het: "it's the Gambia". Dat is Gambia...

Een geweldige ervaring, maar wel een die je westers materialistisch consumentisme op z'n fundamenten doet schokken.

En dat is heel, heel goed!

Met een hartelijke groet,

Ab de Raad, Jannie de Raad-van Kleef, Edwin Tijdeman, Klaas Buijze en Leny ten Hove-Buijze